

Lagrådsremiss

Beskattnings av europabolag

Regeringen överlämnar denna remiss till Lagrådet.

Stockholm den 18 mars 2004

Bosse Ringholm

Anita Saldén Enérus
(Finansdepartementet)

Lagrådsremissens huvudsakliga innehåll

I lagrådsremissen lämnas förslag till hur den nya associationsformen europabolag skall behandlas vid inkomstbeskattningen. Europabolag föreslås med hänsyn till bolagens karaktär likställas med aktiebolag. Inkomstskattelagens (1999:1229) bestämmelser som gäller aktiebolag skall därför tillämpas på europabolag.

Dessutom lämnas motsvarande förslag beträffande kupongskatt samt arvs- och gåvoskatt.

Lagändringarna föreslås träda i kraft den 8 oktober 2004.

Innehållsförteckning

1	Beslut.....	3
2	Lagtext.....	4
2.1	Förslag till lag om ändring i inkomstskattelagen (1999:1229).....	4
2.2	Förslag till lag om ändring i kupongskattelagen (1970:624).....	6
2.3	Förslag till lag om ändring i lagen (1941:416) om arvsskatt och gåvoskatt	7
3	Ärendet och dess beredning.....	9
4	Beskattningen av europabolag.....	10
4.1	Bakgrunden till förslagen.....	10
4.2	Den skattemässiga behandlingen av europabolag.....	12
4.2.1	Inkomstbeskattningen av europabolag och deras ägare.....	12
4.2.2	Kupongskatt	18
4.2.3	Arvs- och gåvoskatt	19
5	Konsekvenser för de offentliga finanserna m.m.....	20
6	Konsekvenser för mindre företag	20
7	Författningskommentarer	20
7.1	Förslaget till lag om ändring i inkomstskattelagen (1999:1229).....	20
7.2	Förslaget till lag om ändring i kupongskattelagen (1970:624).....	23
7.3	Förslaget till lag om ändring i lagen (1941:416) om arvsskatt och gåvoskatt	23
Bilaga 1		
	Förteckning över remissinstanser som yttrat sig över promemorian Beskattning av europabolag (Fi 2004/721).....	24
Bilaga 2		
	Lagförslag i promemorian Beskattning av Europabolag (Fi 2004/721).....	25

1 Beslut

Regeringen har beslutat att inhämta Lagrådets yttrande över förslag till

1. lag om ändring i inkomstskattelagen (1999:1229),
2. lag om ändring i kupongskattelagen (1970:624), och
3. lag om ändring i lagen (1941:416) om arvsskatt och gåvoskatt.

2 Lagtext

2.1 Förslag till lag om ändring i inkomstskattelagen (1999:1229)

Härigenom föreskrivs att 2 kap. 4 §, 3 kap. 19 § och 20 a kap. 1 § inkomstskattelagen (1999:1229) skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

2 kap.

4 §

Försäkringsaktiebolag räknas som aktiebolag.

Europabolag och försäkringsaktiebolag räknas som aktiebolag.

3 kap.

19 §

Den som är begränsat skattskyldig är skattskyldig för kapitalvinst på sådana tillgångar och förpliktelser som avses i andra stycket, om han vid något tillfälle under det kalenderår då avyttringen sker eller under de föregående tio kalenderåren har varit bosatt i Sverige eller stadigvarande vistats här. Skattskyldigheten gäller oavsett i vilket inkomstslag kapitalvinsten skall tas upp. Skattskyldigheten gäller också belopp som motsvarar en kapitalvinst och som enligt 51 kap. 3 och 4 §§ skall tas upp i inkomstslaget näringsverksamhet.

Skattskyldigheten enligt första stycket omfattar

1. andelar i svenska aktiebolag, svenska handelsbolag och svenska ekonomiska föreningar med undantag för andelar i privatbostadsföretag,

2. konvertibla skuldebrev och konvertibla vinstandelsbevis som getts ut av svenska aktiebolag,

3. köp- och teckningsoptioner som utfärdats i förening med skuldebrev av svenska aktiebolag, och

4. terminer och optioner som avser sådana tillgångar som anges i 1–3.

Om ett utländskt aktiebolag tidigare har varit svenskt, skall vid tillämpningen av andra stycket det som sägs om ett svenskt aktiebolag även gälla ett utländskt aktiebolag till och med det femte året efter det år då bolaget upphörde att ha fast driftställe i Sverige, dock längst till och med det tionde året efter det år då bolaget upphörde att vara svenskt.

20 a kap.

1 §¹

Bestämmelserna i detta kapitel tillämpas vid beräkning av anskaffningsvärden och anskaffningsutgifter för tillgångar och förpliktelser som ingår i verksamheten vid *beskattningsinträdet* om

1. en fysisk eller juridisk persons inkomst av en näringsverksamhet eller del av en näringsverksamhet inte har beskattats på grund av att personen inte har varit skattskyldig i Sverige för verksamheten men sådan skattskyldighet inträder,

2. inkomsten i ett svenskt handelsbolag eller i en i utlandet delägarbeskattad juridisk person inte har beskattats i Sverige på grund av att delägaren inte varit skattskyldig i Sverige för verksamheten men sådan skyldighet inträder,

3. verksamheten bedrivs av en utländsk juridisk person med lågbeskattade inkomster och delägaren inte varit skattskyldig för personens inkomst omedelbart före beskattningsåret,

4. inkomsten har varit undantagen från beskattning i Sverige på grund av ett skatteavtal och undantaget upphör, *eller*

5. en tillgång eller förpliktelse förs över från en näringsverksamhet eller del av en näringsverksamhet, vars inkomst inte beskattas i Sverige till samma persons näringsverksamhet eller del av näringsverksamhet, vars inkomst beskattas här.

4. inkomsten har varit undantagen från beskattning i Sverige på grund av ett skatteavtal och undantaget upphör,

5. en tillgång eller förpliktelse förs över från en näringsverksamhet eller del av en näringsverksamhet, vars inkomst inte beskattas i Sverige till samma persons näringsverksamhet eller del av näringsverksamhet, vars inkomst beskattas här, *eller*

6. en tillgång eller förpliktelse förs över genom en fusion eller fission från en näringsverksamhet eller del av en näringsverksamhet, vars inkomst inte tidigare har beskattats i Sverige.

Bestämmelserna i detta kapitel tillämpas inte på verksamhet som undantagits från skattskyldighet enligt 7 kap.

Denna lag träder i kraft den 8 oktober 2004. Den nya bestämmelsen i 20 a kap. 1 § tillämpas dock bara på fusioner och fissioner som genomförs efter ikraftträdandet.

¹ Senaste lydelse 2003:1086.

2.2 Förslag till lag om ändring i kupongskattelagen (1970:624)

Härigenom föreskrivs att 1 § kupongskattelagen (1970:624) skall ha följande lydelse.

Lydelse enligt SFS 2004:50²

Föreslagen lydelse

1 §

Kupongskatt skall betalas enligt denna lag till staten för utdelning av annat slag än som avses i 42 kap. 16 § inkomstskattelagen (1999:1229) på aktie i svenskt aktiebolag.

Vad i denna lag sägs om aktie i svenskt aktiebolag gäller även andel i svensk investeringsfond.

Vad i denna lag sägs om aktie i svenskt aktiebolag gäller även aktie i europabolag med säte i Sverige och andel i svensk investeringsfond.

Denna lag träder i kraft den 8 oktober 2004.

² Lagen träder i kraft den 1 april 2004.

2.3 Förslag till lag om ändring i lagen (1941:416) om arvsskatt och gåvoskatt

Härigenom föreskrivs att 43 § lagen (1941:416) om arvsskatt och gåvoskatt³ skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

43 §⁴

Vid beskattning av gåva gäller i tillämpliga delar, förutom ovan särskilt angivna bestämmelser i 6–9, 12, 19, 21 och 30 §§, vad i fråga om arvsskatt vidare är stadgat i 4 § tredje stycket, 13 § 2 mom., 14 och 20 §§, 22 § med undantag av 3 mom., 23 § med undantag av F tredje stycket, 24–27 §§, 28 § med undantag av andra och fjärde styckena samt 32 §. Därvid skall hänvisningen i 32 § f) till 19 § i stället gälla 41 § samt 28 § första och tredje styckena tillämpas som om gåvan utgjorde arv efter givaren.

När ersättning räknas av från en gåva som skall tas upp till en viss andel av sitt värde, skall ersättningen kvoterats på samma sätt som gåvan.

Har gåva lämnats utan förbehåll till förmån för givaren eller annan och avser gåvan givarens hela näringsverksamhet, en verksamhetsgren eller en ideell andel av en näringsverksamhet eller en verksamhetsgren eller avser gåvan en andel respektive del av en andel i ett onoterat *aktiebolag*, en ekonomisk förening eller ett handelsbolag, skall, utöver bestämmelserna i första stycket – under förutsättning att verksamheten är sådan som avses i 2 kap. 24 § inkomstskattelagen (1999:1229) – även 22 § 3 mom. och 23 § F tredje stycket tillämpas när gåvoskatten bestäms. Har gåvotagaren inom tre år efter det att skattskyldighet för gåvan inträtt genom köp, byte eller något därmed jämförligt fång eller genom gåva eller bodelning av annan anledning än makes död avhänt sig egendomen eller väsentlig del därav, skall ny gåva anses föreligga med det värde

Har gåva lämnats utan förbehåll till förmån för givaren eller annan och avser gåvan givarens hela näringsverksamhet, en verksamhetsgren eller en ideell andel av en näringsverksamhet eller en verksamhetsgren eller avser gåvan en andel respektive del av en andel i ett onoterat *aktie- eller europabolag*, en ekonomisk förening eller ett handelsbolag, skall, utöver bestämmelserna i första stycket – under förutsättning att verksamheten är sådan som avses i 2 kap. 24 § inkomstskattelagen (1999:1229) – även 22 § 3 mom. och 23 § F tredje stycket tillämpas när gåvoskatten bestäms. Har gåvotagaren inom tre år efter det att skattskyldighet för gåvan inträtt genom köp, byte eller något därmed jämförligt fång eller genom gåva eller bodelning av annan anledning än makes död avhänt sig egendomen eller väsentlig del därav, skall ny gåva

³ Senaste lydelse av lagens rubrik 1974:857.

⁴ Senaste lydelse 2003:1199.

varmed den ursprungliga gåvan anses föreligga med det värde
nedsatts. varmed den ursprungliga gåvan
nedsatts.

Som ett förbehåll enligt tredje stycket räknas inte att givaren ställt upp
ett villkor om att gåvotagaren skall lämna en ersättning för gåvan.

Denna lag träder i kraft den 8 oktober 2004.

3 Ärendet och dess beredning

Den 8 oktober 2004 träder rådets förordning (EG) nr 2157/2001 av den 8 oktober 2001 om stadga för europabolag i kraft. Förordningen är ett led i genomförandet av en gemensam inre marknad enligt vilken individer och företag skall kunna handla, byta tjänster, arbeta, investera och producera under lika konkurrensförhållanden. Europabolagen är en europeisk aktiebolagsform (*Societas Europaea*, SE) som medlemsstaterna efter flera decenniers förhandlingar till slut har enats om.

Många frågor rörande europabolag har överlåtits till den nationella lagstiftaren. Medlemsstaterna får därför utfärda kompletterande regler som skall tillämpas på europabolag med säte i medlemsstaten. Om det saknas regler i förordningen och nationella kompletterande regler för europabolag skall samma regler tillämpas på ett europabolag som de regler som tillämpas på publika aktiebolag i den medlemsstat där bolaget har sitt säte. Förordningen reglerar däremot inte beskattningsfrågor beträffande europabolagen.

Justitiedepartementet remitterade i mars 2003 promemorian Europabolag (Ds 2003:15) med förslag till kompletterande nationella bestämmelser till förordningen. I promemorian föreslås bestämmelser på de områden där medlemsstaterna har normgivningsrätt enligt förordningen eller där det annars bedömts lämpligt att införa regler vid sidan av förordningen. Regeringen har den 11 mars 2004 beslutat proposition (prop. 2003/04:112) med förslag till nationell associationsrättslig reglering för europabolag.

I promemorian Europabolag och i propositionen behandlades inte beskattningsfrågorna. Beskattningsfrågorna har i stället beretts separat i Finansdepartementet. En promemoria Beskattning av europabolag (dnr Fi 2004/721) har upprättats med förslag till hur europabolagen skall infogas i inkomstskattelagen (1999:1229, IL) och andra skatteförfattningar. Promemorian har remissbehandlats. En förteckning över remissinstanserna finns i *bilaga 1*. En sammanställning av remissyttrandena finns tillgänglig i lagstiftningsärendet. Promemorians lagförslag finns i *bilaga 2*. Promemorians förslag har efter remissbehandlingen beretts ytterligare inom Regeringskansliet. Synpunkter har under hand inhämtats från Skatteverket.

4 Beskattningen av europabolag

4.1 Bakgrunden till förslagen

Syftet med europabolagen är att skapa en europeisk associationsform för gränsöverskridande samverkan i aktiebolagsform. Ett europabolag skall ha sitt säte i en medlemsstat inom EU (artikel 7 i rådets förordning (EG) nr 2157/2001 av den 8 oktober 2001 om stadga för europabolag).

Bolagets säte och huvudkontor skall finnas i en och samma medlemsstat. Ett europabolag skall kunna flytta sitt säte till en annan medlemsstat utan att bolaget behöver avvecklas i den första medlemsstaten och bildas på nytt i den andra. Ett europabolag kännetecknas av att dess firma skall innehålla beteckningen "SE".

Ett europabolag kan bildas på ett antal olika sätt av redan befintliga nationella juridiska personer. Fysiska personer kan inte vara stiftare. Ett europabolag kan bildas genom att publika aktiebolag hemmahörande i minst två olika medlemsstater fusioneras till ett europabolag (artikel 2.1). En annan möjlighet är att två eller flera privata eller publika aktiebolag tillsammans bildar ett holdingbolag i form av ett europabolag (artikel 2.2). En förutsättning för den typen av bildande är att minst två av bolagen omfattas av olika medlemsstaters lagstiftning eller att de sedan minst två år har ett dotterbolag eller en filial i en annan medlemsstat. Ytterligare en möjlighet är att två eller flera bolag skapar ett dotterbolag i form av ett europabolag (artikel 2.3). Även i detta fall krävs att minst två av bolagen omfattas av olika medlemsstaters lagstiftning eller att de sedan minst två år har dotterbolag eller filial i en annan medlemsstat. Det är också möjligt att ombilda ett nationellt publikt aktiebolag till ett europabolag, under förutsättning att bolaget sedan minst två år har ett dotterbolag som omfattas av lagstiftningen i en annan medlemsstat (artikel 2.4). Slutligen är det möjligt för ett europabolag att självt bilda ett eller flera dotterbolag i form av europabolag (artikel 3.2).

När ett europabolag har bildats, skall det registreras i ett sådant register som avses i det första bolagsrättsliga direktivet (68/151/EEG), det s.k. publicitetsdirektivet. Registreringen skall offentliggöras bl.a. i Europeiska gemenskapernas officiella tidning.

Ett europabolag kan också ombildas till ett nationellt publikt aktiebolag (artikel 66). En sådan ombildning får ske tidigast två år efter bolagets registrering och inte förrän de två första årsredovisningarna har godkänts.

Kommissionens ambitioner var ursprungligen att regelverket för europabolagen helt skulle bestå av gemensamma EG-regler. Denna ambition var dock inte möjlig att genomföra. Många frågor har i stället överlåtits till den nationella lagstiftaren. I förordningen finns flera hänvisningar till nationella bestämmelser som gäller för publika aktiebolag i den medlemsstat där bolaget har sitt säte. I andra fall skall eller får medlemsstaterna utfärda kompletterande regler som skall

tillämpas på europabolag med säte i medlemsstaten. Om det saknas regler i förordningen och nationella kompletterande regler för europabolag skall samma regler tillämpas på ett europabolag som de regler som tillämpas på publika aktiebolag i den medlemsstat där bolaget har sitt säte. Detta innebär att många av aktiebolagslagens (1975:1385) bestämmelser kommer att vara tillämpliga på europabolag med säte i Sverige.

Av de inledande artiklarna i förordningen framgår att europabolagen måste uppfylla vissa grundläggande aktiebolagsrättsliga krav. Ett europabolag skall vara en juridisk person med ett aktiekapital fördelat på aktier. Varje aktieägare är bara ekonomiskt ansvarig för den del av kapitalet som denna tecknat. Europabolagets aktiekapital skall vara uttryckt i euro och uppgå till minst 120 000 euro. I övrigt tillämpas nationella regler om aktiekapital och aktier.

Även redovisningen skall ske med tillämpning av nationella regler. Förordningen om europabolag innehåller därför inte några detaljerade regler om hur redovisningen i ett europabolag skall se ut. I artikel 61 finns i stället en allmän hänvisning till de regler som gäller för publika aktiebolag om upprättande och offentliggörande av årsredovisning samt, i förekommande fall, koncernredovisning. Eftersom medlemsstaternas lagstiftning på detta område i stor utsträckning redan är harmoniserad genom olika direktiv innebär detta i praktiken att likartade redovisningsregler kommer att gälla för europabolag med säte i olika länder.

När det gäller europabolag som är kredit- eller finansinstitut eller försäkringsföretag anges i artikel 62 att dessa skall falla under de nationella redovisningsbestämmelser som har införts i enlighet med de särskilda direktiv som gäller för sådana företag (rådets direktiv 86/635/EEG av den 8 december 1986 om årsbokslut och sammanställd redovisning för banker och andra finansiella institut och rådets direktiv 91/674/EEG av den 19 december 1991 om årsbokslut och sammanställd redovisning för försäkringsföretag).

Vissa frågor omfattas uttryckligen inte av förordningen. Detta gäller t.ex. beskattningen av bolagen (tjugonde stycket i ingressen). Denna fråga måste därför hanteras separat.

Regeringen har den 11 mars 2004 beslutat proposition med förslag till nationell associationsrättslig reglering för europabolag (prop. 2003/04:112). I propositionen har regeringen bl.a. gjort bedömningen att det för att tillvarata intresset av en effektiv skattetillsyn bör införas en möjlighet för en myndighet att under vissa förutsättningar motsätta sig dels att ett europabolag flyttar sitt säte från Sverige, dels att ett svenskt aktiebolag fusionerar och bildar ett europabolag (s. 71 och 77). Dessutom har regeringen bedömt att Finansinspektionen bör ha en möjlighet att under vissa förutsättningar motsätta sig att europabolag som står under dess tillsyn flyttar säte. Något färdigt författningsförslag lämnades dock inte utan frågan bereds vidare i Justitiedepartementet med inriktningen att ett förslag skall kunna presenteras före sommaren.

I förevarande lagrådsremiss tas frågan upp om hur europabolagen och dess delägare skall behandlas vid inkomstbeskattningen. Dessutom lämnas förslag beträffande kupongskatt samt arvs- och gåvoskatt.

Nödvändiga ändringar i skattelagstiftningen bör träda i kraft samtidigt som rådets förordning, dvs. senast den 8 oktober 2004.

4.2 Den skattemässiga behandlingen av europabolag

4.2.1 Inkomstbeskattningen av europabolag och deras ägare

Regeringens förslag: Ett europabolag skall vid inkomstbeskattningen likställas med ett aktiebolag. Delägare i europabolag skall vid inkomstbeskattningen behandlas på samma sätt som delägare i nationella aktiebolag.

Promemorians förslag: Överensstämmer i huvudsak med regeringens. Promemorian innehåller inte några särskilda förslag beträffande andelar som byter nationalitet samt anskaffningsvärden och anskaffningsutgifter vid beskattningsinträde genom fusion eller fission.

Remissinstanserna: Så gott som samtliga remissinstanser som yttrat sig tillstyrker förslaget eller har inget att erinra mot det, t.ex. Skatteverket, Kammarrätten i Stockholm, Länsrätten i Stockholms län, Finansinspektionen, Verket för näringslivsutveckling NUTEK, Sveriges advokatsamfund, FAR, Revisorssamfundet SRS, Sveriges Redovisningskonsulters Förbund SRF och Lantbrukarnas Riksförbund. Skatteverket anför att det i många fall kan innebära stora svårigheter att avgöra om en viss tillgång eller förpliktelse rätteligen skall hänföras till ett fast driftställe eller till ett huvudkontor beläget i en annan stat, och att denna svårighet kommer att uppstå när ett europabolag flyttar sitt säte från ett land till ett annat. Verket har framhållit att denna problematik är särskilt påtaglig beträffande vissa immateriella rättigheter som enligt nuvarande redovisningsprinciper inte behöver tas upp i bokföringen. Flera av näringslivets organisationer, bl.a. *Näringslivets Skattedelegation* och *Svenska Bankföreningen* tillstyrker i och för sig förslaget men uttrycker samtidigt besvikelse över att medlemsstaterna i EU inte har enats om gemensamma skatteregler för europabolagen. Bankföreningen menar att det är angeläget att eventuella ändringar i det skattemässiga fusionsdirektivet är införlivade i svensk lag före den 8 oktober 2004, dvs. när förordningen om europabolag träder i kraft. Föreningen har även ställt frågan om en ombildning av ett publikt aktiebolag till ett europabolag skall betraktas som ett aktiebyte eller inte. Vidare har föreningen ställt sig frågan om en avregistrering av ett europabolag skulle kunna föranleda uttagsbeskattning eller skalbolagsbeskattning.

Skälen för regeringens förslag: Såsom nämnts tidigare regleras inte beskattningen av europabolagen i förordningen om europabolag. EG-lagstiftning på skatteområdet som avser europabolag finns endast i begränsad omfattning i form av direktiv. I december 2003 antog rådet ändringar (2003/123/EG) i direktiv 90/435/EG om ett gemensamt beskattningssystem för moderbolag och dotterbolag hemmahörande i olika medlemsstater och som träder i kraft den 1 januari 2005. Europabolagen finns efter ändringen med i den förteckning över sådana

bolag som omfattas av direktivet. I kommissionens förslag [KOM (2003) 613] från oktober 2003 till rådets direktiv till ändringar i rådets direktiv 90/434/EEG av den 23 juli 1990 om ett gemensamt beskattningssystem för fusion, fission, överföring av tillgångar och utbyte av aktier eller andelar som berör bolag i olika medlemsstater (fusionsdirektivet) föreslås att europabolagen tas med i förteckningen över bolag som omfattas av direktivet samt att det i direktivet tas in särskilda bestämmelser om flyttning av ett europabolags säte. Kommissionens förslag till ändringar behandlas för närvarande i en rådsarbetsgrupp. Även beträffande rådets direktiv 2003/49/EG om ett gemensamt system för beskattning av räntor och royalties som betalas mellan närstående bolag i olika medlemsstater har kommissionen i december 2003 lagt fram ett förslag om ändring innebärande att europabolagen omfattas av direktivet [KOM (2003) 841]. Även detta förslag behandlas för närvarande i en rådsarbetsgrupp.

Inkomstbeskattningen av Europabolag

Som framgått är europabolagen europeiska aktiebolag som bildas av bl.a. aktiebolag hemmahörande i olika medlemsstater. Om det saknas särskilda regler i förordningen eller i den kompletterande nationella lagstiftningen om europabolag, tillämpas i allt väsentligt de nationella reglerna för publika aktiebolag på europabolaget. Bolaget är en juridisk person med ett aktiekapital fördelat på aktier. Aktieägarnas ekonomiska ansvar begränsas till det aktiekapital dessa tecknat. Med hänsyn till europabolagens karaktär är det naturligt att även vid beskattningen jämställa dem med aktiebolagen. Ett alternativ för att uppnå detta är att nämna europabolagen på alla ställen i inkomstskattelagen (1999:1229, IL) där termen företag definieras och där det framstår som nödvändigt för att undvika diskriminering. Bestämmelserna som gäller vid omstrukturering bör t.ex. även vara tillämpliga på dessa företag i den omfattning som gäller för aktiebolag. Vidare bör de omfattas av koncernbidragssystemet på samma sätt. Ett enklare sätt är dock att generellt i inkomstskattelagen likställa europabolag med aktiebolag. Regeringen föreslår därför att en sådan bestämmelse tas in i 2 kap. 4 § IL. Genom en sådan bestämmelse kommer lagens bestämmelser som avser aktiebolag att bli tillämpliga på såväl europabolag med säte i Sverige som europabolag som har säte i en annan stat. Bestämmelser som uttryckligen bara avser svenska aktiebolag blir däremot bara tillämpliga på europabolag med säte i Sverige.

Länsrätten i Stockholms län menar att utan tillkommande reglering kommer ett europabolag endast till viss del att omfattas av koncerndefinitionen i 2 kap. 5 § IL med hänsyn till att endast aktiebolag kan vara ett moderbolag enligt 1 kap. 5 § aktiebolagslagen (1975:1385). Länsrättens uppfattning bygger dock på en missuppfattning. Av den gemenskapsrättsliga regleringen och den nyligen föreslagna nationella associationsrättsliga regleringen för europabolag – lagen om europabolag – följer att aktiebolagslagens regler skall tillämpas på europabolag när inte annat följer av EG-förordningen eller den särskilda lagen om europabolag. Ett europabolag kan därför vara ett moderbolag enligt 1 kap. 5 § aktiebolagslagen.

Som nämndes tidigare behandlas för närvarande kommissionens förslag till ändringar i fusionsdirektivet. Ändringsförslaget innebär bl.a. att direktivets bestämmelser skall bli tillämpliga på europabolag. När detta reformarbete slutförts och ett ändringsdirektiv antagits kan det därför bli aktuellt att komplettera de nationella beskattningsreglerna för europabolag i olika avseenden. Eftersom arbetet med ett reviderat fusionsdirektiv inte är avslutat i rådet ännu är det – med hänsyn till den svenska lagstiftningsprocessen – givetvis en omöjlighet att eventuella direktivändringar kommer att vara införlivade i den svenska lagstiftningen när förordningen om europabolag träder i kraft den 8 oktober 2004. I sammanhanget bör nämnas att regeringen den 11 mars 2004 beslutat tilläggsdirektiv till 2002 års företagsskatteutredning (dir. 2004:28) som innebär att den särskilde utredaren med utgångspunkt i kommissionens förslag till ändringar av fusionsdirektivet, skall analysera och belysa konsekvenserna av kommissionens ändringsförslag för det svenska skattesystemet och lämna förslag till hur direktivförslaget kan införlivas i svensk lagstiftning. Utredningsuppdraget skall i denna del redovisas senast vid utgången av år 2004.

Som nämnts skall vid beskattningen reglerna för aktiebolag och – i fråga om europabolag med säte i Sverige – regler som avser svenska aktiebolag tillämpas på europabolag. Härigenom kommer europabolagen att beskattas på ett i förhållande till svenska aktiebolag och deras utländska motsvarigheter likformigt, neutralt och icke-diskriminerande sätt. Samma regelverk som gäller för aktiebolag – med de beskattningskonsekvenser som dessa regler för med sig – kommer alltså att tillämpas beträffande europabolagen. Eftersom vissa remissinstanser, t.ex. *Sveriges advokatsamfund*, har påtalat behov av vägledning finns det dock anledning att klargöra några grundläggande frågor.

Ett europabolag med säte i Sverige kommer att vara obegränsat skattskyldigt. Därav följer att ett sådant bolag kommer – på samma sätt som gäller för ett svenskt aktiebolag – att vara skattskyldigt i Sverige för sina inkomster oavsett i vilken stat de har uppkommit inklusive inkomster som är hänförliga till eventuella fasta driftställen i andra länder.

Ett europabolag kan flytta sitt säte från Sverige till en annan stat utan att behöva upplösas och nybildas i den andra staten. Bolaget kommer genom flytten av säte att bli en utländsk juridisk person i inkomstskattelagens mening och därigenom att vara begränsat skattskyldigt i Sverige. Verksamheten kan dock komma att fortsätta i Sverige. Den svenska verksamheten kommer därmed att utgöra ett fast driftställe, en filial, i Sverige. Inkomster som genereras i eller är hänförliga till det fasta driftstället eller inkomster som kan anses kopplade till det fasta driftstället kommer att beskattas i Sverige. Detsamma gäller när det finns ett fast driftställe i Sverige efter att ett europabolag har bildats genom fusion och sätet har förlagts till en annan stat.

Ett europabolag med säte i en annan stat är en utländsk juridisk person som är begränsat skattskyldig. En utländsk juridisk person bör t.ex. som regel vara skattskyldig för utdelning på en andel som kan anses knuten till ett fast driftställe här i landet (jfr 6 kap. 7 och 11 §§ IL). Skattskyldighet bör normalt alltid föreligga för utdelning om innehavet

betingas av den näringsverksamhet som bedrivs vid det fasta driftstället. Som exempel där skattskyldighet normalt bör föreligga kan nämnas att utdelningen avser aktier i ett svenskt dotterföretag vars verksamhet är integrerad med verksamheten som bedrivs vid den utländska juridiska personens fasta driftställe. Moder- och dotterföretagets verksamheter kan t.ex. vara kopplade till varandra på så sätt att dotterföretaget köper in varor som levereras till verksamheten vid moderföretagets fasta driftställe och som säljs eller förädlas där. En stark indikation, som dock inte är avgörande, på att aktieinnehavet är betingat av den verksamhet som bedrivs vid det fasta driftstället torde vara att det är upptaget i räkenskaperna för det fasta driftstället. Som regel bör en utländsk juridisk person även vara skattskyldig för en kapitalvinst vid avyttring av en delägar rätt som omedelbart före avyttringen kan anses ha varit knuten till ett fast driftställe i Sverige. I likhet med vad som sagts tidigare i fråga om utdelning bör detta normalt alltid vara fallet när det är fråga om andelar som innehafts som ett led i den verksamhet som bedrivits vid det fasta driftstället.

Den situationen kan också uppstå att en utländsk juridisk person även har ett fast driftställe i en annan stat vars verksamhet är anknuten till eller styrd från det fasta driftstället i Sverige. Också i detta fall bör intäkter som är hänförliga till det förstnämnda driftstället kunna beskattas i Sverige.

Skatteverket har anfört att det i många fall innebär stora svårigheter att avgöra om en viss tillgång eller skuld rätteligen skall hänföras till ett fast driftställe eller till ett huvudkontor beläget i en annan stat. Även om bedömningssvårigheter kan uppkomma i fråga om t.ex. vilka kostnader som belöper sig på verksamheten i Sverige, är svårigheterna i princip inte annorlunda än för andra etableringar genom filial eller andra fasta driftställen. Filialer till europabolag bör därför inte leda till större svårigheter i rättstillämpningen än dem som kan uppkomma för andra etableringar genom filial. I detta sammanhang finns det anledning att erinra om att europabolag med säte i en annan stat kommer att omfattas av bestämmelserna i lagen (1992:160) om utländska filialer m.m. (filiallagen) om bl.a. bokföring och registrering om bolaget driver eller avser att driva verksamhet i Sverige. När det gäller utländska företag som bedriver verksamhet i Sverige genom filial finns ett krav på att bokföring för den verksamhet som bedrivs i Sverige skall hållas avskild från övrig bokföring (11 § filiallagen). Detta kommer även att gälla ett europabolag med säte i en annan stat om det bedriver verksamhet i Sverige genom filial. Svårigheterna får därför inte överdrivas. Skatteverket har nämnt att egenproducerade immateriella rättigheter utgör ett särskilt problem eftersom de enligt nuvarande redovisningsprinciper inte behöver tas upp i bokföringen. Detta är dock en generell problematik som inte blir aktuell bara vid beskattningen av filialer eller andra fasta driftställen.

En särskild fråga är vad som skall gälla i redovisningshänseende när ett europabolag flyttar sitt säte till eller från Sverige eller ett företag genom fusion går upp i ett utländskt europabolag. Regeringen har i lagstiftningsärendet om den associationsrättsliga regleringen gjort bedömningen att det av brottspreventiva och beskattningsskäl bör uppställas ett krav på att ett särskilt bokslut upprättas dels när ett europabolag flyttar sitt säte från Sverige till ett annat land, dels när ett

aktiebolag deltar i bildandet av ett europabolag genom fusion, under förutsättning att europabolaget skall ha sitt säte utanför Sverige (prop. 2003/04:112, s. 110). Något färdigt författningsförslag lämnades dock inte utan frågan bereds vidare i Justitiedepartementet med inriktningen att ett förslag skall kunna presenteras före sommaren.

I detta sammanhang finns det anledning att beröra en synpunkt som tagits upp av *Skatteverket* i anledning av promemorian. Skatteverket menar att Sverige borde utnyttja möjligheten som medlemsstaterna har enligt förordningen att uppställa ett krav på att bolag som är registrerade inom en viss medlemsstat också skall vara skyldiga att förlägga sitt huvudkontor och sitt säte till samma plats (artikel 7 andra meningen i förordningen). Regeringen har dock redan i lagstiftningsärendet om de associationsrättsliga reglerna för europabolag (prop. 2003/04:112, s. 54) tagit ställning till denna fråga. Den möjlighet som förordningen ger torde främst vara avsedd för de medlemsstater som – i en associationsrättslig betydelse – tillämpar principen om det faktiska hemvistet. Eftersom Sverige inte tillämpar denna princip framstår ett sådant krav som främmande och obehövligt. Regeringen har därför i det tidigare lagstiftningsärendet gjort bedömningen att ett europabolag som är registrerat i Sverige bör ges samma möjligheter som ett svenskt aktiebolag att ha sitt säte och sitt huvudkontor på två skilda orter inom landet.

I det fallet att tillgångar i en verksamhet kommer att föras ut från svensk beskattningsjurisdiktion, t.ex. genom att ett europabolag bildas genom fusion eller flyttar sitt säte, kommer uttagsbeskattning enligt de gällande bestämmelserna i 22 kap. 5 § IL att aktualiseras i fråga om tillgångar som förs över. Utagsbeskattning kan naturligtvis även bli aktuell i andra ombildningssituationer eller i andra fall på samma sätt som gäller för aktiebolag. Beskattningskonsekvensen uttagsbeskattning – som ju även gäller för ett aktiebolag som flyttar verksamhet och tillgångar ut från svensk beskattningsjurisdiktion – har också noterats av flera remissinstanser. Är det fråga om en sådan uttagssituation som avses i 22 kap. 2–6 §§ IL skall uttagsbeskattning som regel ske enligt huvudregeln i 22 kap. 7 § samma lag. Innebörden av uttagsbeskattning är att uttaget av tillgången skall behandlas som om den avyttras mot en ersättning som motsvarar marknadsvärdet.

I sammanhanget kan – mot bakgrund av den fråga som *Svenska bankföreningen* ställt – sägas att en ombildning av ett europabolag till ett nationellt publikt aktiebolag innebär varken att det förra bolaget avvecklas eller att en ny juridisk person skapas (artikel 66.2 i förordningen). Någon avyttring av andelar i europabolaget föreligger därför inte i inkomstskattelagens mening (jfr 44 kap. 3–10 §§ IL). Utagsbeskattning blir således bara aktuell om någon tillämplig uttagssituation i 22 kap. ändå föreligger. Föreningen har även ställt frågan om denna ombildningssituation även kan utlösa skalbolagsbeskattning. Eftersom någon avyttring av andelar inte sker föreligger inte grund för skalbolagsbeskattning enligt 25 a kap. eller 49 a kap. IL. Även i det fallet att ett nationellt publikt aktiebolag ombildas till ett europabolag (artikel 2.4 i förordningen) gäller att ombildningen inte får innebära att bolaget avvecklas eller att en ny juridisk person skapas (artikel 37.2 i förordningen). Inte heller i denna

situation föreligger någon avyttring av andelarna i det ombildande bolaget i den mening som avses i inkomstskattelagen.

I det fall att ett europabolag flyttar sitt säte till Sverige från en annan stat kommer tillgångar som på detta sätt förs in i svensk beskattningsjurisdiktion att få anskaffningsvärden respektive anskaffningsutgifter bestämda enligt reglerna om beskattningsinträde i 20 a kap. IL (jfr 20 a kap. 1 §).

Detsamma bör gälla för det fallet att ett europabolag bildas genom fusion och sätet förläggs till Sverige. Genom fusionen uppstår skattskyldighet för den infusionerade utländska verksamheten. Denna situation kräver dock ett tillägg i 20 a kap. 1 §.

Inkomstbeskattningen av delägare i europabolag

Europabolagen föreslås likställas med de nationella aktiebolagen vid inkomstbeskattningen. Det finns inte heller skäl att behandla en delägare i ett europabolag på annat sätt vid beskattningen än en delägare i ett nationellt aktiebolag. Av det följer att delägare i ett europabolag omfattas t.ex. av det nya regelverket om skattefria kapitalvinster på näringsbetingade andelar som trädde i kraft den 1 juli 2003 (SFS 2003:224), under förutsättning att villkoren i övrigt är uppfyllda.

Någon särskild reglering i inkomstskattelagen beträffande delägare i ett europabolag bedöms i nuläget inte som nödvändig förutom en justering av skattskyldighetsbestämmelsen för fysiska personer i 3 kap. 19 § IL, vilket Skatteverket har uppmärksammat. Justeringen är nödvändig för att förhindra kringgåendemöjligheter när ett bolag upphör att vara svenskt.

Eftersom en flyttning av sätet från Sverige innebär att ett europabolag blir att betrakta som utländskt kommer andelar i bolaget att anses som andelar i ett utländskt aktiebolag. Andelarna kommer därmed inte att omfattas av den s.k. tio-årsregeln i 3 kap. 19 § IL. En justering av bestämmelsen är därför nödvändig så att skattskyldigheten för kapitalvinster på tillgångar som anges i bestämmelsens andra stycke även omfattar utländska aktiebolag till och med det tionde året efter det år då bolaget upphörde att vara svenskt under förutsättning att bolaget har ett fast driftställe i Sverige vid någon tidpunkt under denna tid. Saknas fast driftställe under fem år i följd under tioårsperioden bör skattskyldigheten begränsas till fem år efter året då bolaget upphörde att vara svenskt.

Den kortare karenstiden om fem år när det saknas fast driftställe i Sverige under fem år i följd, motiveras av att bolagets ekonomiska band till Sverige då får anses brutna på ett mer definitivt sätt.

Det bör i sammanhanget noteras att det för närvarande bedrivs ett arbete i en rådsarbetsgrupp med ett förslag från kommissionen angående ett nytt bolagsrättsligt direktiv om gränsöverskridande fusioner för nationella aktiebolag, KOM (2003) 703. Även detta talar för att regeln bör göras generell så att den omfattar såväl aktiebolag som europabolag.

Förslaget om den inkomstskattemässiga behandlingen av europabolag föranleder ändringar av 2 kap. 4 §, 3 kap. 19 § och 20 a kap. 1 § IL.

4.2.2 Kupongskatt

Regeringens förslag: Aktie i europabolag med säte i Sverige skall vid uttag av kupongskatt likställas med aktie i svenskt aktiebolag.

Promemorians förslag: Överensstämmer med regeringens.

Remissinstanserna: Endast en remissinstans, *Svenska Bankföreningen*, har berört förslaget om ändring i kupongskattelagen. Föreningen menar att det bör införas regler i kupongskattelagen som föreskriver att europabolag med säte i annat land än Sverige vid uttag av kupongskatt skall behandlas på samma sätt som bolag med säte i detta land. Föreningen menar vidare att det bör klargöras att det är det land i vilket europabolaget har sitt säte vid tidpunkten för skattskyldighetens inträde som är avgörande när det gäller kupongskatt.

Skälen för regeringens förslag: Kupongskatt är en statlig, definitiv källskatt på utdelning på aktier i svenska aktiebolag och andelar i svenska investeringsfonder som i första hand tas ut i de fall utdelning betalas till personer som inte är bosatta eller hemmahörande i Sverige. Utländska juridiska personer kan under vissa förutsättningar undantas från skattskyldighet. Skatten tas ut med 30 procent av utdelningen. I de flesta avtal för undvikande av dubbelbeskattning har Sverige reducerat sitt skatteanspråk eller helt avstått från rätten att beskatta utdelningsinkomster.

Bestämmelser om kupongskatt finns i kupongskattelagen (1970:624) och kupongskatteförordningen (1971:49).

Kupongskatt på utdelning från europabolag

Som nämnts i avsnitt 4.2.1 är det med hänsyn till europabolagens karaktär naturligt att vid beskattningen jämställa dem med aktiebolag. Det har därför föreslagits att i inkomstskattelagen generellt likställa europabolag med aktiebolag. Även när det gäller kupongskatt bör europabolag likställas med aktiebolag. Kupongskatt skall betalas för utdelning på aktie i svenskt aktiebolag. Det innebär att kupongskatt också skall betalas för utdelning på aktie i europabolag som har sitt säte i Sverige.

Bestämmelserna om skattskyldighet för utländska juridiska personer liksom de i kupongskattelagen angivna undantagen från skattskyldighet kommer även att gälla för europabolag som har sitt säte utanför Sverige.

Svenska Bankföreningen har anfört att det bör införas regler i kupongskattelagen som föreskriver att europabolag med säte i annat land än Sverige vid uttag av kupongskatt skall behandlas på samma sätt som bolag med säte i detta land. Enligt föreningen är det inte självklart att sådana europabolag omfattas av de skatteavtal som Sverige ingått, varför banker och andra utbetalare av utdelning kan tvingas vidta omfattande

utredningar för att undersöka om ett europabolag i ett visst fall omfattas av ett skatteavtal.

Enligt regeringens mening är en sådan särskild reglering onödig. Ett europabolag skall ha sitt säte i en stat inom EU. Vid tillämpning av skatteavtalen gäller att en person som enligt lagstiftningen i en avtalsslutande stat är skattskyldig där på grund av domicil, bosättning, plats för företagsledning eller annan liknande omständighet, skall anses ha hemvist i denna stat. Europabolagen kommer därför automatiskt att omfattas av skatteavtalen. Regeringen föreslår därför inte någon sådan reglering som Svenska Bankföreningen föreslagit.

Svenska Bankföreningen har vidare ansett att det bör klargöras att det är det land i vilket europabolaget har sitt säte vid tidpunkten för skattskyldighetens inträde som är avgörande när det gäller kupongskatt. Detta för att det inte skall uppstå oklarheter i samband med eventuellt byte av sätesland.

I kupongskattelagen anges inte uttryckligen när skattskyldigheten för uppburen utdelning inträder. Lagens systematik är dock sådan att skattskyldigheten får anses inträda vid utdelningstillfället. Av 4 § kupongskattelagen framgår att skattskyldighet föreligger för utländsk juridisk person. Ett europabolag skall registreras i den medlemsstat där det har sitt säte. Enligt regeringens mening följer det redan av befintliga bestämmelser att det är bolagets säte vid tidpunkten för skattskyldighetens inträde som är avgörande för uttaget av kupongskatt. Om ett bolag skall flytta sitt säte från en medlemsstat till en annan, måste vissa formaliteter och registreringsåtgärder iakttas. Det kan därför enligt regeringens mening aldrig råda någon tvekan om var ett bolag har sitt säte vid en viss tidpunkt. På grund av det anförda föreslår inte regeringen någon sådan reglering som Svenska Bankföreningen föreslagit.

Lagförslaget

Förslaget föranleder en ändring i 1 § kupongskattelagen.

4.2.3 Arvs- och gåvoskatt

Regeringens förslag: Tillämpningsområdet för de s.k. lättnadsreglerna utökas till att också omfatta andelar i onoterade europabolag.

Promemorians förslag: Överensstämmer med regeringens.

Remissinstanserna: Av remissinstanserna har bara *Svenska Bankföreningen* yttrat sig över förslaget. Bankföreningen har inget att erinra mot förslaget men anser att det i klargörande syfte bör uttalas att med aktie avses i 23 § B andra och tredje styckena i lagen (1941:416) om arvsskatt och gåvoskatt (AGL) även aktie i europabolag.

Skälen för regeringens förslag: Bestämmelserna i AGL om värdering av aktier blir tillämpliga även på aktier i ett europabolag. De särskilda värderingsreglerna för företagstillgångar, de s.k. lättnadsreglerna, som gäller vid arvsbeskattningen och – under vissa villkor – vid gåvobeskattningen skall också omfatta aktier i europabolag under

förutsättning att aktierna är onoterade. Det saknas behov av ett sådant förtydligande som *Svenska Bankföreningen* önskat eftersom även europabolag i likhet med svenska aktiebolag har ett aktiekapital fördelat på aktier.

Lagförslaget

Förslaget föranleder en ändring i 43 § AGL.

5 Konsekvenser för de offentliga finanserna m.m.

Förslaget om hur europabolag skall beskattas innebär att den nya associationsformen fogas in på ett neutralt och likformigt sätt i förhållande till vad som gäller för aktiebolag. Förslaget bör därför inte ge upphov till någon offentligfinansiell effekt.

Förslaget bör inte heller ge upphov till någon budgetmässig effekt eller ökad arbetsbörda för Skatteverket eller för de allmänna förvaltningsdomstolarna.

6 Konsekvenser för mindre företag

Förslaget har inte några särskilda konsekvenser för mindre företag.

7 Författningskommentarer

7.1 Förslaget till lag om ändring i inkomstskattelagen (1999:1229)

2 kap.

4 §

Av paragrafen framgår att europabolag – som har bildats i enlighet med rådets förordning (EG) 2157/2001 om stadga för europabolag och i enlighet med den föreslagna nya lagen om europabolag – vid inkomstbeskattningen skall räknas som aktiebolag. Alla bestämmelser som gäller för nationella aktiebolag gäller således även för europabolagen. För vissa verksamheter som bedrivs av aktiebolag gäller särskilda bestämmelser i vissa fall, t.ex. för försäkringsföretag i 39 kap. Om ett europabolag bedriver en sådan verksamhet gäller de särskilda bestämmelserna för europabolaget på motsvarande sätt.

I flera bestämmelser i inkomstskattelagen begränsas tillämpningsområdet av olika bestämmelser och regelverk till ett svenskt

aktiebolag, se t.ex. 25 a kap. 3 §. Vid tillämpningen av denna kvalifikationsregel på ett europabolag innebär begränsningen i detta fall att europabolaget måste ha sitt säte i Sverige. Något särskilt stadgande om detta behövs därför inte.

Det finns andra bestämmelser som särskilt avser svenska aktiebolag. Det finns t.ex. bestämmelser i 24 kap. 4 och 5 §§ som begränsar avdragsrätten för svenska aktiebolag beträffande s.k. kapitalrabatt på optionslån respektive avdragsrätt för ränta på vinstandelslån. Har ett bolag bytt säte eller fusionerat med följd att sätet ändrats skall bedömningen om avdragsrätt föreligger eller inte utgå från om aktiebolaget var svenskt vid tidpunkten när skuldebrevet gavs ut respektive vinstandelslånet togs upp. För avdragsrätten spelar det således inte någon roll om bolaget efter den aktuella händelsen bytt säte till en annan stat och därmed skall anses som ett utländskt aktiebolag. Enligt 17 kap. 8 § gäller vidare särskilda bestämmelser vid vissa förvärv av aktier i svenska aktiebolag. I detta fall blir utgångspunkten för bedömningen om de särskilda reglerna skall tillämpas om aktierna var hänförliga till ett svenskt aktiebolag när de förvärvades oavsett om bolaget därefter kommer att anses som ett utländskt aktiebolag.

Europabolag med säte i andra länder är i inkomstskattelagens mening en utländsk juridisk person enligt definitionen i 6 kap. 8 §. Om ett europabolag har säte i en annan EU-stat kommer det alltid att utgöra ett utländskt bolag enligt 2 kap. 5 a §.

3 kap.

19 §

En anpassning har skett med hänsyn till att andelar i europabolag med säte i Sverige kan bli andelar i utländska europabolag genom att sätet flyttas till annan stat.

Det *nya tredje stycket* innebär att kapitalvinster på tillgångar som avses i andra stycket omfattas av skattskyldigheten enligt första stycket även i det fallet att ett europabolag med säte i Sverige genom att bolagets säte flyttas utomlands inte längre betraktas som ett svenskt bolag. Om bolaget efter det att det upphörde att vara svenskt inte längre har något fast driftställe i Sverige omfattar skattskyldigheten endast fem kalenderår efter året då bolaget upphörde att vara svenskt. Finns det däremot ett fast driftställe i Sverige någon gång under de tio år som följt efter året då bolaget upphörde att vara svenskt kan skattskyldigheten utsträckas till som längst tio år efter året då bolaget upphörde att vara svenskt.

I bestämmelsen har använts uttrycket "utländskt aktiebolag som tidigare har varit svenskt" för att uppnå en enhetlig terminologi för aktiebolagssektorn. Enligt gällande associationsrättsliga regler finns dock för närvarande inte möjlighet till att flytta ett svenskt aktiebolags säte till en annan stat utan att bolaget avvecklas med efterföljande nybildning i den andra staten.

Några exempel får illustrera regelns tillämpning. Utgångspunkten är att ett europabolag byter säte till en annan stat under år 1.

a) Åren 2–11 har bolaget kvar ett fast driftställe i Sverige. Skattskyldigheten upphör då vid utgången av år 11.

b) Åren 2–6 har bolaget inte något fast driftställe i Sverige. Skattskyldigheten upphör då vid utgången av år 6.

c) Åren 2 och 3 har bolaget kvar ett fast driftställe i Sverige. År 4–8 saknas fast driftställe i Sverige. Skattskyldigheten upphör då vid utgången av år 8.

d) Åren 2 och 3 har bolaget kvar ett fast driftställe i Sverige. Åren 4–7 saknas fast driftställe i Sverige. År 8 har bolaget ånyo ett fast driftställe i Sverige. Under åren 9–11 saknas fast driftställe i landet. Skattskyldigheten upphör vid utgången av år 11 eftersom det nu har förflutit tio år sedan bolaget upphörde att vara svenskt. Resultatet blir detsamma om bolaget under åren 9–11 hade haft ett fast driftställe i landet.

20 a kap.

1 §

Punkt 6 är ny och tar främst sikte på situationen att tillgångar och förpliktelser förs in i svensk beskattningsjurisdiktion genom en gränsöverskridande fusion. Som exempel kan nämnas att ett publikt svenskt aktiebolag bildar ett europabolag genom fusion med ett utländskt publikt aktiebolag som inte bedriver verksamhet i Sverige och att sätet på europabolaget förläggs till Sverige. Den infuserade utländska näringsverksamheten (inkluderande tillgångar och förpliktelser) har tidigare inte varit föremål för svensk beskattning men blir det genom fusionen eftersom verksamheten härnäst blir ett utländskt fast driftställe tillhörigt det svenska europabolaget.

Eftersom det även kan finnas behov av reglering i det fall tillgångar och förpliktelser förs över till följd av en fission enligt 37 kap. 5 § har bestämmelsen utformats så att den även omfattar fissioner.

Ikraftträdande

Den tidigare föreslagna lagen om europabolag liksom den tidigare föreslagna lagen om arbetstagarinflytande i europabolag avses träda i kraft den 8 oktober 2004. De nu aktuella beskattningsbestämmelserna föreslås också träda i kraft denna dag. Den nya bestämmelsen i 20 a kap. 1 § i skall dock bara tillämpas på fusioner och fissioner som genomförs efter ikraftträdandet. Enligt bestämmelsen i 37 kap. 8 § skall en fusion eller fission anses genomförd när det överlåtande företaget har upplösts.

7.2 Förslaget till lag om ändring i kupongskattelagen (1970:624)

1 §

Ändringen i paragrafen innebär att kupongskattelagens bestämmelser om aktier i svenska aktiebolag blir tillämpliga även på aktier i europabolag som har sitt säte i Sverige.

7.3 Förslaget till lag om ändring i lagen (1941:416) om arvsskatt och gåvoskatt

43 §

Lättnadsreglerna skall även tillämpas vid gåvor av andelar i onoterade europabolag och det görs därför ett tillägg i paragrafens tredje stycke.

Bilaga 1

Förteckning över remissinstanser som yttrat sig över promemorian Beskattning av europabolag (Fi 2004/721)

Skatteverket, Kammarrätten i Stockholm, Länsrätten i Stockholms län, Finansinspektionen, Stockholms Handelskammare, Verket för näringslivsutveckling NUTEK, Internationella Handelshögskolan i Jönköping, FAR, Juridiska fakulteten vid Uppsala universitet, Sveriges Byggindustrier, Företagarna, Lantbrukarnas Riksförbund, Föreningen Svenskt Näringsliv, Svenska Bankföreningen, Svenska revisorsamfundet SRS, Sveriges advokatsamfund, Fastighetsägarna Sverige, Sveriges Redovisningskonsulters Förbund SRF, Företagarförbundet, Svensk Industriförening.

Stockholms Handelskammare, Fastighetsägarna Sverige och Svensk Industriförening har åberopat yttrande från Näringslivets skattedelegation. Svenska Bankföreningen och Sveriges Byggindustrier har förutom egna yttranden åberopat detta yttrande.

Riksrevisionen, HSB, Kooperativa förbundet, Näringslivets regelnämnd, Skogsägarnas Riksförbund, Svenska handelskammarförbundet, Sveriges Bokförings- och revisionsbyråers Förbund, Fondbolagens förening, Finansbolagens förening Svenska riskkapitalföreningen och Utländska försäkringsbolags förening, har avstått från att yttra sig.

Bilaga 2

Lagförslag i promemorian Beskattning av Europabolag (Fi 2004/721)

Förslag till lag om ändring i inkomstskattelagen (1999:1229)

Härigenom föreskrivs att 2 kap. 4 § § inkomstskattelagen (1999:1229) skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

2 kap.

4 §

Försäkringsaktiebolag
som aktiebolag.

räknas

Europabolag

och

försäkringsaktiebolag räknas som
aktiebolag.

Denna lag träder i kraft den 8 oktober 2004.

Förslag till lag om ändring i kupongskattelagen (1970:624)

Härigenom föreskrivs att 1 § kupongskattelagen (1970:624) skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

1 §

Kupongskatt skall betalas enligt denna lag till staten för utdelning av annat slag än som avses i 42 kap. 16 § inkomstskattelagen (1999:1229) på aktie i svenskt aktiebolag.

Vad i denna lag sägs om aktie i svenskt aktiebolag gäller även andel i svensk investeringsfond.

Vad i denna lag sägs om aktie i svenskt aktiebolag gäller även *aktie i europabolag med säte i Sverige och* andel i svensk investeringsfond.

Denna lag träder i kraft den 8 oktober 2004 och tillämpas i fråga om utdelning som lämnas efter ikraftträdandet.

Förslag till lag om ändring i lagen (1941:416) om arvsskatt och gåvoskatt

Härigenom föreskrivs att 43 § lagen (1941:416) om arvsskatt och gåvoskatt skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

43 §

Vid beskattning av gåva gäller i tillämpliga delar, förutom ovan särskilt angivna bestämmelser i 6-9, 12, 19, 21 och 30 §§, vad i fråga om arvsskatt vidare är stadgat i 4 § tredje stycket, 13 § 2 mom., 14 och 20 §§, 22 § med undantag av 3 mom., 23 § med undantag av F tredje stycket, 24-27 §§, 28 § med undantag av andra och fjärde styckena samt 32 §. Därvid skall hänvisningen i 32 § f) till 19 § i stället gälla 41 § samt 28 § första och tredje styckena tillämpas som om gåvan utgjorde arv efter givaren.

När ersättning räknas av från en gåva som skall tas upp till en viss andel av sitt värde, skall ersättningen kvoterats på samma sätt som gåvan.

Har gåva lämnats utan förbehåll till förmån för givaren eller annan och avser gåvan givarens hela näringsverksamhet, en verksamhetsgren eller en ideell andel av en näringsverksamhet eller en verksamhetsgren eller avser gåvan en andel respektive del av en andel i ett onoterat *aktiebolag*, en ekonomisk förening eller ett handelsbolag, skall, utöver bestämmelserna i första stycket - under förutsättning att verksamheten är sådan som avses i 2 kap. 24 § inkomstskattelagen (1999: 1229) - även 22 § 3 mom. och 23 F tredje stycket tillämpas när gåvoskatten bestäms. Har gåvotagaren inom tre år efter det att skattskyldighet för gåvan inträtt genom köp, byte eller något därmed jämförligt fång eller genom gåva eller bodelning av annan anledning än makes död avhänt sig egendomen eller väsentlig del därav, skall ny gåva anses föreligga med det värde varmed den ursprungliga gåvan nedsatts.

Har gåva lämnats utan förbehåll till förmån för givaren eller annan och avser gåvan givarens hela näringsverksamhet, en verksamhetsgren eller en ideell andel av en näringsverksamhet eller en verksamhetsgren eller avser gåvan en andel respektive del av en andel i ett onoterat *aktie- eller europabolag*, en ekonomisk förening eller ett handelsbolag, skall, utöver bestämmelserna i första stycket - under förutsättning att verksamheten är sådan som avses i 2 kap. 24 § inkomstskattelagen (1999: 1229) - även 22 § 3 mom. och 23 F tredje stycket tillämpas när gåvoskatten bestäms. Har gåvotagaren inom tre år efter det att skattskyldighet för gåvan inträtt genom köp, byte eller något därmed jämförligt fång eller genom gåva eller bodelning av annan anledning än makes död avhänt sig egendomen eller väsentlig del därav, skall ny gåva anses föreligga med det värde varmed den ursprungliga gåvan nedsatts.

Som ett förbehåll enligt tredje stycket räknas inte att givaren ställt upp ett villkor om att gåvotagaren skall lämna en ersättning för gåvan.

Denna lag träder i kraft den 8 oktober 2004. Äldre bestämmelser tillämpas i de fall skattskyldighet har inträtt dessförinnan.